

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Cdo/25/2017
Identifikačné číslo spisu: 1109216271
Dátum vydania rozhodnutia: 25.09.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Ladislav Górasz
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1109216271.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne W. bývajúcej v N., zastúpenej advokátkou JUDr. Evou Borovskou, so sídlom v Bratislave, Štefánikova 7, proti žalovanej BEST REISEN - BEST CHOICE s.r.o., so sídlom v Bratislave, Vajnorská 89/A, IČO: 35 926 341, o zaplatenie 799,94 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 26 C 133/2009, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 18. februára 2014 sp. zn. 5 Co 447/2011, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I rozsudkom zo 7. júla 2011 č. k. 26 C 133/2009-85 zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala voči žalovanej zaplatenia sumy 799,94 € s príslušenstvom predstavujúcej zaplatenú cenu zájazdu. Rozhodol tak majúc za to, že žalovaná neporušila svoje povinnosti a postupovala v súlade so zmluvou o obstaraní zájazdu uzavretou medzi stranami, vrátane jej všeobecných zmluvných podmienok. Žalobkyňa naopak nepreukázala, že jej neboli poskytnuté všetky potrebné informácie pri uzavretí zmluvy, resp. že jej boli niektoré zamlčané.

2. Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 18. februára 2014 sp. zn. 5 Co 447/2011 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalobkyňu uložil povinnosť zaplatiť žalovanej náhradu trov odvolacieho konania vo výške 70,63 € na účet jej právneho zástupcu.

3. Žalobkyňa podala dňa 22. mája 2014 voči rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie. Žiadala napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Namietala, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté vadou konania uvedenou v § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. Podľa názoru dovolateľky rozhodnutie neobsahuje náležitosti riadneho odôvodnenia a preto je nepreskúmateľné.

4. Žalovaná sa k dovolaniu nevyjadрила.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací [(§ 35 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobkyne je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

6. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 1 a 2 C. s. p., na základe ktorého, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti, avšak právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Prípustnosť dovolania žalobkyne preto posudzoval v zmysle § 236, § 237 a § 238 O. s. p. účinného do 30. júna 2016.

7. Dovolanie žalobkyne smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie. Rozsudky odvolacieho súdu, proti ktorým bolo dovolanie prípustné, boli uvedené v § 238 ods. 1 až 3 O. s. p. Dovolanie žalobkyne nesmeruje proti rozsudku, ktorý bol uvedený v týchto ustanoveniach; prípustnosť dovolania preto z § 238 ods. 1 až 3 O. s. p. nevyplýva.

8. Predmetné dovolanie by bolo prípustné len vtedy, ak by v konaní došlo k procesným vadám, ktoré boli uvedené § 237 O. s. p. Žalobkyňa v dovolaní tvrdí, že konanie je zaťažené vadou, ktorá bola uvedená v § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. Existencia tejto vady ale nevyšla v dovolacom konaní najavo.

9. Žalobkyňa namieta, že odvolací súd zaťažil konanie vadou podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. spočívajúcou v odňatí možnosti konať pred súdom, keď rozhodnutie odvolacieho súdu neobsahuje náležitosti zákonného odôvodnenia a preto je nepreskúmateľné.

10. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia bola už dávnejšou judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (R 111/1998) považovaná za procesnú vadu („inú vadu konania“) nezakladajúcu prípustnosť dovolania. Správnosť takého nazerania na právne dôsledky nepreskúmateľnosti potvrdili viaceré rozhodnutia ústavného súdu o sťažnostiach proti tým rozhodnutiam Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktoré zotrvali na právnych záveroch súladných s R 111/1998 (viď napríklad rozhodnutia sp. zn. I. ÚS 364/2015, II. ÚS 184/2015 a III. ÚS 288/2015).

11. Na rokovaní občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktoré sa uskutočnilo 3. decembra 2015, bolo prijaté zjednocujúce stanovisko, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku“. Toto stanovisko, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016, považuje dovolací súd za plne opodstatnené aj v preskúmvanej veci. Dodáva, že obsah spisu neposkytuje žiadny podklad pre to, aby sa na daný prípad uplatnila druhá veta tohto stanoviska, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len celkom ojedinelých prípadov, ktoré majú znaky relevantné aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. O taký prípad ide v praxi napríklad vtedy, keď rozhodnutie súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ (pozri Sutyazhnik proti Rusku, rozsudok z roku 2009), prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok „justičný omyl“ (Ryabykh proti Rusku, rozsudok z roku 2003). V danom prípade obsah spisu nedáva žiadny dôvod, aby na preskúmvanú vec bola aplikovaná druhá veta uvedeného stanoviska. Napokon treba dodať, že za vadu konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd (nerozhodol) a neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľky.

12. Nakoľko prípustnosť dovolania v danom prípade nebolo možné vyvodiť z ustanovenia § 238 O.s.p. a v dovolacom konaní neboli zistené ani dôvody prípustnosti uvedené v ustanovení § 237 O.s.p., dovolací

súd mimoriadny opravný prostriedok žalobkyne odmietol podľa § 447 písm. c/ C.s.p. ako smerujúci proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

13. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C.s.p.).

14. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.